

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobců: **a) I. D., b) L. N.**, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje**, se sídlem Kounicova 687/24, Brno, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované, v řízení o kasačních stížnostech žalobců a) a b) proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 3. 2019, č. j. 29 A 209/2018 – 50,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

Odůvodnění:

[1] Žalobci a) a b) se u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) žalobou domáhali ochrany před nezákonným zásahem žalované, spočívajícím v neprověřování jejich podnětů či oznámení a v krytí protiprávních zásahů do soudních řízení přípisem žalované ze dne 11. 8. 2017, č. j. KRPB-183081-3/ČJ-2017-060210, a ze dne 16. 4. 2018, č. j. KRPB-83314-3/ČJ-2018-060210 (dále jen „nezákonný zásah“).

[2] Krajský soud usnesením ze dne 28. 3. 2019, č. j. 29 A 209/2018 – 50 (dále jen „napadené usnesení“), žalobu pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl. Konstatoval, že žalovaná v projednávané věci nevystupovala jako správní orgán ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) a § 82 s. ř. s. ani nevykonávala působnost ve veřejné správě, protože nebyla dána pravomoc soudů rozhodujících ve správním soudnictví; správní soud totiž nemá pravomoc přezkoumávat „úkony“ či „nečinnost“ policejního orgánu jakožto orgánu činného v trestním řízení.

[3] Proti napadenému usnesení krajského soudu podali žalobci a) a b) (dále jen „stěžovatelé“) kasační stížnosti, které spojili s žádostmi o osvobození od soudního poplatku a návrhy na ustanovení zástupce pro řízení o kasačních stížnostech. Usnesením ze dne 30. 5. 2019, č. j. 2 As 141/2019 – 20, Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatelů o

osvobození od soudních poplatků (výrok I.), stejně jako jejich návrh na ustanovení zástupce (výrok II.). Současně je vyzval, aby ve lhůtě patnácti dní od doručení tohoto usnesení zaplatili soudní poplatek za kasační stížnosti (výrok III.), a aby v téže lhůtě doložili, že splňují podmínku advokátního zastoupení nebo její alternativy dle § 105 odst. 2 s. ř. s. (výrok IV.). Toto usnesení bylo stěžovatelům shodně doručeno dne 5. 6. 2019. Konec lhůty pro splnění povinností uložených stěžovatelům výroky III. a IV. uvedeného usnesení proto s ohledem na § 40 odst. 1 s. ř. s. připadl na čtvrtek 20. 6. 2019.

[4] Nejvyšší správní soud obdržel dne 20. 6. 2019 podání stěžovatelů ze dne 18. 6. 2019, označené jako „*Námítky a vyjádření žalobců k usnesení Krajského soudu v Brně 29 A 209/2018 – 5 ze dne 28. 3. 2019, usnesení Nejvyššího správního soudu 2 As 141/2019 – 20 ze dne 30. 5. 2019*“. V něm stěžovatelé uvedli, že podávají do zmíněných usnesení „*žalobu pro zmatečnost a obnovu řízení*“. Opětovně odkazovali na svůj nepříznivý zdravotní stav, který jim neumožňuje účastnit se soudních jednání a v jehož důsledku, v kombinaci se svou finanční situací, požadují ustanovení zástupce z řad advokátů. Namítli, že usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2019, č. j. 2 As 141/2019 – 20, došlo k jejich „*úmyslné, negativní diskriminaci pro jejich sociální původ, sociální a příjmové poměry, s cílem jim takto odeprýt přístup k soudu a to nemožností si najmout a zaplatit advokáta*.“ Současně Nejvyšší správní soud nařkli z „*vydírání*“ a svévolného odpírání přístupu k soudu prostřednictvím trvání na zaplacení soudního poplatku. Právní názor Nejvyššího správního soudu o přípustnosti zásahové žaloby v nyní posuzované věci pak stěžovatelé označují za „*lživé tvrzení*“, a dovozují z něj spáchání trestného činu podvodu. Navrhují proto zrušení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2019, č. j. 2 As 141/2019 – 20.

[5] Nejvyšší správní soud k podání stěžovatelů ze dne 18. 6. 2019 toliko podotýká, že stěžovatelé byli již v usnesení ze dne 30. 5. 2019, č. j. 2 As 141/2019 – 20, poučeni, že proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný. Toto jejich podání nemůže vyvolat jakékoli procesní následky.

[6] Ani jeden ze stěžovatelů ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek. Nejvyššímu správnímu soudu tudíž nezbylo, než řízení o kasačních stížnostech podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, zastavit. Je třeba podotknout, že v důsledku nedoložení zastoupení advokátem v řízení o kasačních stížnostech by dále bylo nutné kasační stížnosti odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasačních stížnostech rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Řízení bylo zastaveno, a proto žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2019

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu